

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6Csp/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322200217
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:8322200217.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: X. O., nar. XX. XX. XXXX, K. XXXX/XX, O., o zaplatenie sumy 4321,26 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 4321,26 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 4042,37 eur od 10. 11. 2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 09. 11. 2021 medzi postupcom Tatra banka, a.s. Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 930 (ďalej len "postupca") a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 03. 02. 2017 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len "Zmluva"), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len "VOP"). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky.

2. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 25. 01. 2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného

na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4321,26 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4042,37 eur, z riadneho úroku vo výške 268,41 eur, z úroku z omeškania vo výške 10,48 eur a z poplatkov vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

3. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadnu úhradu. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 4321,26 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 4042,37 eur z neuhradeného riadneho úroku vo výške 268,41 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 10,48 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 0,00 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 10. 11. 2021, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby s prílohami, a to Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, všeobecnými poisťovacími podmienkami pre poistenie k spotrebiteľskému úveru, oznámením o postúpení pohľadávky, oznámením o vyhlásení splatnosti a výzvou na zaplatenie, výzvou pred mimoriadnou splatnosťou, pokusom o zmier, písomnými vyjadreniami žalobcu upomienkami a zistil tento skutkový stav:

6. Pôvodný veriteľ Tatra banka, a.s. a žalovaný ako klient uzatvorili dňa 03. 07. 2017 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 4750,- eur v lehote splatnosti 84 mesiacov s výškou mesačnej splátky 92,22 eur, výška mesačného poisteného pre poistenie 1,75 eur, splatných k 25. dňu príslušného mesiaca. Konečná splatnosť úveru je 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň určený v zmysle článku II, bod 7 zmluvy. Výška úrokovej sadzby je 15 % p.a. Ročná percentuálna miera nákladov je 17,89 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov je 13,89 %.

7. Predchodca žalobcu vyzval žalovaného výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 26. 11. 2018, na zaplatenie dlžnej sumy úveru vo výške 3667,86 eur.

Následne právny predchodca žalobu doručil žalovanému oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzvu na zaplatenie zo dňa 25. 01. 2019, ktorou vyhlásil splatnosť úveru k 24. 01. 2019 vo výške 4303,80 eur, z toho istina predstavuje 4042,37 eur, riadny úrok 257,63 eur, úrok z omeškania 3,80 eur.

8. Postúpenie pohľadávky zo zmluvy zo dňa 09. 11. 2021, a.s. na žalobcu bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 12.11. 2021.

Po postúpení pohľadávky právny zástupca žalobcu zaslal žalovanému pokus o zmier zo dňa 07. 12. 2021, kde dlžná suma predstavovala výšku 4746,70 eur s výzvou na zaplatenie najneskôr do 17. 12. 2021.

9. Na pojednávaní dňa 13. 06. 2022 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobu považuje za plne opodstatnenú, trvá na nej v celom rozsahu. Zo strany súdu bol vyzvaný na predloženie zmluvy uzatvorenej medzi Tatrabankou a žalovaným, z ktorej nároky sú predmetom sporu tak, aby bolo zrejmé, kedy bola zmluva uzatvorená a že ju podpísali obidve strany. Ďalej bol súdom vyzvaný, aby predložil výzvu banky adresovanú žalovanému pred postúpením pohľadávky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. a aby preukázal, že výzva zo dňa 26. 11. 2018 sa týka aj pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, lebo z jej identifikačných údajov to nie je zrejmé. Právna zástupkyňa žalobcu k výzve pred mimoriadnou splatnosťou z 26. 11. 2018, v ktorej boli identifikované úvery uviedla, že úver, ktorý je predmetom tohto sporu je identifikovaný v riadku č. 4 s označením LD XXXXXXXXXXXX, pretože rovnaké číslo je uvádzané v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a v oznámení o postúpení pohľadávky ako identifikačný údaj vľavo hore.

10. Žalovaný na základe výzvy súdu predložil svoje vyjadrenie, v ktorom v prvom bode uviedol, že žalovaný uzatvoril s pôvodným veriteľom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby. Žalovaný predmetnú zmluvu podpísal elektronicky, pričom odkázal na právnu úpravu zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, najmä na definíciu zmluvy na diaľku podľa § 2 písm. a) Zák. 266/2005 a v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zn. 8SžI 3/2010 zo dňa 20. 01. 2011. Žalobca pripojil stanovisku pôvodného veriteľa k uzatvoreniu zmluvy, ktorý poslal logy zo systému banky, potvrdzujúc, že zmluva bola uzatvorená v internet bankingu klienta.

Žalobca vo svojom vyjadrení v bode II. poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách (Zob) ukladá. Žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 26. 11. 2018 a oznámením o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 25. 01. 2019. V tejto súvislosti žalobca svoje stanovisko opieral o rozhodnutia najvyššieho súdu SR zo dňa 28. marca 2018 spis. zn. 7Cdo 26/2017, obdobne o spis.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018 a rovnako o spis. zn. 1Obdi/92/2018 zo dňa 20. 11. 2019. Z uvedených rozhodnutí žalobca vyvodil, že podmienkami pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zák. o bankách sú skutočnosti, kde banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na splnenie pohľadávky a dlžník musí byť nepretržite viac než 90 dní v omeškaní s plnením svojho záväzku po odoslaní tejto výzvy na úhradu.

Žaloba tak považuje podmienky pre platné postúpenie pohľadávky za splnené. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 25. 01. 2019 vyzvaný na splnenie pohľadávky. Zároveň je z predloženej platobnej histórie zrejmé, že žalovaný po doručení tejto zásielky neuhradil žiadnu sumu. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškanie trvalo aj po odoslaní tejto výzvy na úhradu. Predmetný prípad zároveň predstavuje výnimku z obmedzenia banky postúpiť pohľadávku nakoľko súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti tohto istého peňažného záväzku trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Sr zo dňa 28. 3. 2018, spis. zn. 7Cdo 26/2017.

O odoslaní výziev žalovanému predložil žalobca podací hárok, ktorý preukazuje, že tieto listiny boli žalovanému zasielané. A napokon žalobca poukázal na skutočnosť, že vo výzve zo dňa 26. 11. 2018 bol žalovaný vyzvaný na úhradu viacerých omeškaných pohľadávok vedených u postupcu. Poukázal na spotrebiteľský úver LD XXXXXXXXXXX - 389,30 eur. Identifikačný údaj uvedený pri tomto úvere je zhodný s identifikačným údajom uvedeným v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 25. 01. 2019, čím uvedená výzva zo dňa 26. 11. 2018 sa vzťahuje na žalovanú pohľadávku.

11. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

12. Podľa ustanovenia § 2 písmeno a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, o spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

13. Podľa ustanovenia § 2 písmeno b) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa ustanovenia § 4 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je

to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 2 písm. a) Zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie a podľa písm. b) bodu 7 tohto ustanovenia sa na účely tohto zákona rozumie finančnou službou, služba poskytovaná veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

15. Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 524 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia § 526 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

16. Podľa ustanovenia § 92 odsek 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 4750,- eur, ktorý sa zaviazal splácať formou pravidelných mesačných splátkach po 92,22 eur. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzická osoba - nepodnikateľ (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu).

Súd zastáva názor, že vyššie uvedenú zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je nutné na ňu aplikovať i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku, a to bez ohľadu na určenie typov zmlúv, ktoré majú povahu spotrebiteľských zmlúv podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože toto vymedzenie nebolo v súlade s nepriami účinkami smerníc týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv (smernica Rady 93/13/EHS). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Na túto zmluvu je tak potrebné prednostne aplikovať špeciálne spotrebiteľské právo, a to hlavne zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa a neupravených otázkach Občiansky zákonník a Obchodný zákonník len tam, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov. Podľa § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava ktorá je v prospech spotrebiteľa. V Obchodnom zákonníku je síce zmluva o úvere upravená ako absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov, avšak keď ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je potrebné prednostne aplikovať občianskoprávne predpisy. Spotrebiteľské právo je aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právom, a má teda prednosť.

19. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

20. Vo vzťahu k posúdeniu namietanej aktívnej legitimácii žalobcu v tomto konaní je nevyhnutné zodpovedať otázku, či na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09. 11. 2021, došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo Tatra banky, a.s. na žalobcu. Podľa názoru súdu je pohľadávka banky voči svojim klientom takým druhom pohľadávky, ktorý spadá pod ustanovenie § 525 odsek 1 Občianskeho zákonníka, a síce že postúpením pohľadávky banky na inú osobu, ktorá nie je bankou dochádza k zmene obsahu tejto pohľadávky. S pohľadávkou banky voči klientovi sú spojené špecifické povinnosti a požiadavky vyplývajúce zo zákona o bankách, a rovnako tak bankové tajomstvo. Postúpením takejto pohľadávky na inú osobu preto dochádza k zmene obsahu právneho vzťahu medzi veriteľom (postupníkom) a dlžníkom v porovnaní s veriteľom (postupcom - bankou) a dlžníkom. Zákon o bankách však umožňuje postúpiť i pohľadávku banky voči klientovi, avšak za splnenia predpokladov vyžadovaných v ustanovení § 92 odsek 8, a to omeškanie klienta aspoň 90 dní po tom, čo ho banka písomne vyzvala na splnenie čo i len časti peňažného záväzku. Zároveň tak podľa názoru súdu spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky môže byť len pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), čo vyplýva z prvej časti druhej vety citovaného ustanovenia § 98 odsek 2, v zmysle ktorej už banka nemôže postúpenie pohľadávky uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka môže postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak za splnenia podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je výlučným oprávnením banky, ktoré banka môže realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

21. V súlade s ustanovením § 150 Civilného sporového poriadku tak žalobca, ktorý si v tomto konaní uplatňuje postúpenú pohľadávku je povinný tvrdiť a preukázať predpoklady svojej aktívnej legitimácie, vrátane splnenia podmienok platného postúpenia. Žalobca súdu písomnú výzvu banky adresovanú žalovanému na plnenie nepreukázal.

22. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26. 11. 2018 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok vo výške 3667,86 eur a následne listom zo dňa 25. 01. 2019 pohľadávku zosplatnil ku dňu 24. 01. 2019. Následne, listom zo dňa 15. 04. 2021 bolo žalovanému oznámené postúpenie pohľadávky súčasnému žalobcovi.

Žalobca tvrdil, že boli splnené všetky predpoklady vyžadované ustanovením § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. pre platné postúpenie banky (v danom prípade VÚB banky) súčasnému žalobcovi, lebo žalovaný bol nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splatením svojho záväzku voči banke a to napriek písomnej výzve banky. Za takéto výzvy je podľa žalovaného potrebné považovať - jednak výzvu z 26. 11. 2018 a 25. 01. 2019. Podľa názoru súdu, výzva nespĺňa atribúty výzvy podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001.

Oznámením o vyhlásení splatnosti a výzvou na zaplatenie zo dňa 25. 01. 2019 právny predchodca súčasného žalobcu vyhlásil splatnosť úveru dňom doručenia tohto oznámenia, kedy sa stáva splatnou pohľadávka z úveru banky, ktorá pozostáva z istiny 4042,37 eur, riadny úrok 257,63 eur, úroku z omeškania 3,80 eur. V tejto výzve nebol žalovaný upozornený na to, že v prípade neuhradenia dlžnej pohľadávky banky v uvedenej lehote, banka pristúpi k vymáhaniu pohľadávky banky využitím dostupných právnych prostriedkov.

Teda banka touto výzvou nevyzvala žalovaného na zaplatenie celého zosplatneného dlhu so zamýšľaným úmyslom postúpiť pohľadávku nebankovej spoločnosti, ale naopak, vyzvala ho na zaplatenie a uviedla číslo účtu a variabilný symbol. Neuvedla však lehotu na zaplatenie dlhu.

Teda na základe danej výzvy žalovaný nemohol ani len predpokladať, že môže dôjsť k tomu, že banka jeho pohľadávku postúpi nebankovej spoločnosti. Súd má za to, že nie je povinnosťou banky oznamovať dlžníkovi možnosť postúpiť pohľadávku tretiemu subjektu - nebankovej spoločnosti, ale môže sa tak stať len po splnení predpokladov. Mimo nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 dní je to aj písomná výzva banky. Takouto výzvou nemôže byť oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ktoré síce obsahuje výzvu na zaplatenie pohľadávky, bez uvedenia lehoty na zaplatenie, ale nie jej zamýšľané postúpenie pohľadávky inému subjektu. Tu súd poukazuje na nasledovné rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

23. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 (publikovaný Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 60/2018) uviedol: „ Podľa názoru dovolacieho súdu v danej veci kardinálnym právnym problémom je otázka platnosti či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 OZ. Teda, či podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, alebo v prípade ich nedodržania prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia. Súdy oboch inštancií v tejto veci sa veľmi podrobne vysporiadali so všetkými relevantnými dôvodmi týkajúcimi sa neplatnosti právneho úkonu o postúpení pohľadávky, a dovolací súd si tieto skutočnosti všimol a v plnom rozsahu s ich uvedenými argumentami súhlasí. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanej veci je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

24. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 22.03.2018 uviedol: „Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobkyne o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v tejto súv. por. čl. III bod 46 a čl. XI zákona č. 552/2008 Z. z.) treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (dovolateľkou vzťahovaného na ustanovenie ako celok).

25. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 10Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019 uviedol: „Dovolací súd pri nastolenej právnej otázke poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28. marca 2018, ako aj na rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018 (publikovaný Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 60/2018), z ktorého vyplýva, že „ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. V rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28. marca 2018 dospel dovolací súd rozborom § 92 ods. 8 zákona o bankách k záveru, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu mimo bankový sektor. Predmetné ustanovenie nemožno, len na základe jeho zaradenia do konkrétnej časti zákona, chápať ako celok len ako úpravu podmienok, za ktorých môže dôjsť k prelomeniu bankového tajomstva, pretože takáto interpretácia opomína vyššie uvedený zmysel tohto ustanovenia. Z § 92 ods. 8 zákona o bankách teda vyplýva presný záujem zákonodarcu na tom, aby sa konalo určitým zákonom predpokladaným spôsobom, pričom neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu tejto zákonnej úpravy než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie. Nerešpektovanie tejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Obč. zák.).

26. Súd poukazuje aj na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove v obdobných veciach.

Krajský súd v Prešove v rozsudku č. k. 2CoCsp/4/2022-180 z 31. 5. 2022 uviedol, že „v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že výzva na predčasné zosplatnenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 11. 4. 2018 nespĺňa náležitosť výzvy v zmysle predpokladov § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorou právny predchodca žalobcu nevyzýva žalovaných k úhrade dlhu v dôsledku omeškania so splatením záväzku, ale ide v tejto súvislosti o jednostranný úkon právneho predchodcu žalobcu, ktorým vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru“.

Obdobne rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 16CoCsp/2/2022 z 25. 4. 2022, ktorý v bode 25 citovaného rozsudku uviedol, že „nie je možné však oznámenia banky o zosplatnení úveru (podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ) zo dňa 17. 10. 2016 stotožniť s povinnosťou písomnej výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách tak, ako to v podanom odvolaní uviedol žalobca. Podľa názoru odvolacieho súdu

v písomnej výzve podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách musí byť spotrebiteľ vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a súčasne upovedomený o možnosti postúpenia pohľadávky banky na iný subjekt.“

V rozsudku č. k. 17CoCsp/15/2022 Krajský súd v Prešove uviedol, že „žiadny právny úkon z predchádzajúceho procesu zosplatnenia pohľadávky nenahradí hmotnoprávny úkon vyplývajúci priamo zo zákona o bankách podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, kde sa vyžaduje, aby banka pred zamýšľaným postúpením zosplatnenej pohľadávky upozornila svojho klienta, že má v úmysle takúto pohľadávku postúpiť“.

Žalobca ani na základe výzvy súdu nepredložil do konania výzvu banky pred postúpením pohľadávky nebankovej spoločnosti v znení ustanovenia § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z., čo je podmienkou platného postúpenia, od čoho sa odvádza preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom konaní. Nakoľko žalobca túto výzvu súdu nepredložil, súd po vykonanom dokazovaní, tak súd žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie v celom rozsahu zamietol.

Z dôvodu zamietnutia žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa súd už nezaoberal prípadným premlčaním uplatnenej pohľadávky.

27. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v tomto konaní úspešný, avšak z obsahu spisu mu preukázateľne trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žalovanému vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.